

Protokoll i sak 772/2014

for

Boligtvistnemnda

11.03.15

Saken gjelder:

Reklamasjon på knirk i gulv

1. Sakens faktiske sider

Den aktuelle rekkehusleiligheten i denne saken har hatt 2 eiere før "klager", dvs "forbrukeren" i angjeldende sak, kjøpte den. De 2 første omtales henholdsvis som eier nr 1 og eier nr 2.

I klagen for nemnda opplyser forbrukeren at leiligheten opprinnelig var ferdigstilt i første kvartal 2012, og at eier nr 1 bodde der i 1½ måned før han flyttet til en annen del av rekkehuset. Det opplyses at utbyggeren, da som eier nr 2, kjøpte leiligheten tilbake, og at han hadde denne til den ble solgt til forbrukeren ved inngåelse av "Kjøpekontrakt" 4. september 2012. Vederlaget avtales i pkt 1 til kr 4 160 000.

Forbrukeren sender e-post til entreprenøren 16. september 2013 der han viser til foretatt befaring av reklamasjoner samme dag. På fremlagt kopi har forbrukeren skrevet "Protokoll ett-årsbefaring". Det er listet opp diverse reklamasjonsforhold, men disse berører ikke det forholdet nemnda skal ta standpunkt til.

Forbrukeren sender e-post til entreprenøren 16. desember 2013. Det reklameres på knirk i gulvet i gangen under flisene. Han opplyser at forholdet oppstod for ca 14 dager siden, og at han har en mistanke om at årsaken er at gulvsponplatene som er montert over bjelkene i 3. etasje er spikret og ikke skrudd. Dette hevdes avdekket av naboen i hans leilighet.

Forbrukeren anmoder 20. januar 2014 om at entreprenøren kommer på befaring. Det opplyses at det vedlegges en video. Det purres på svar 25. februar, 18. mars og 27. april. Siste gang opplyses det at saken vil bli fremmet for Boligtvistnemnda dersom ikke svar mottas innen 7 dager.

Ny e-post følger 25. mai 2014 der det igjen beklages at entreprenøren ikke har svart. Forbrukeren opplyser at det nå har oppstått knirk flere plasser, og at han fortsatt finner det sannsynlig at årsaken er at sponplatene er spikret og ikke skrudd i hht det som foreskrives i platenes monteringsanvisning. Det uttrykkes også usikkerhet vedrørende om plateskjøtene er limt, også det som foreskrevet. Forholdet opplyses nå, med grunnlag i erfaringer fra

naboleiligheten, å gjelde «alle bærende plater over dragere i dekke over kjeller til og med dekke over 2. etasje». Forbrukeren opplyser at han nå vil fremme sak for Boligtvistnemnda med krav om at platene etterskrus for entreprenørens regning. Han forutsetter imidlertid at hans mistanke om årsak kan underbygges i et prøvefelt i gangen, der det opplyses å knirke mest. Det anmodes igjen om befarings.

Forbrukeren fremmer sak for nemnda 1. august 2014. Den innregistreres 15. august. På klageskjemaet krysser han av for at det dreier seg om «Kjøp av nyoppført bolig». Det opplyses at det er oppdaget knirk ved normal gange i gang og ved trapp i 1. etasje. Sistnevnte forhold opplyses dokumentert med video. Det anføres imidlertid at det også er oppdaget knirk flere andre steder i 1. etasje. Mistanken om at golvplatene er spikret og ikke skrudd underbygges med et fotografi som opplyses tatt i naboleiligheten. Det viser merker etter spikring. Forbrukeren vedlegger plateleverandørens monteringsanvisning der det under et punkt om «Noen viktige momenter» opplyses at:

Platene skrues til underlaget med sponplateskruer min 50 mm

Han vedlegger også et Byggdetaljblad fra SINTEF Byggforsk om «Undergolv på trebjelkelag». I pkt 42 om «Feste av plater» anbefales det at:

Platene bør festes med skruer plassert i avstand maks 150 mm langs platenes endekanter og maks 300 mm for øvrig. Skruene forsenkes slik at hodet ligger under platenes overflate.

Skruer gir størst sikkerhet mot knirk i golvet når gulvbjelkene krymper etter at undergolvet er lagt, men alternativt kan plater festes med spiker som angitt.... Feste av plater med maskinspiker gir lite press mot underlaget, og bør bare brukes ved montering under helt tørre forhold og sammen med formstabile gulvbjelker med sammenlimt tverrsnitt. Til plattformkonstruksjon bør man alltid bruke skruer.

Det opplyses at rekkehuset består av 3 leiligheter, og at de er oppført på samme tid med samme utførelse. Det anføres å være god praksis i byggenæringen for at platene skrues som anbefalt for å forebygge knirk. Forbrukeren opplyser at han nå frykter/forventer å få et problem med knirk over tid i hele boligen. Han krever at fliser i gangen fjernes for å avdekke årsaken til knirken. Dersom det bekrefter hans mistanke om årsak, vil han kreve utbedring i hele boligen. Alternativt er han villig til å diskutere en eventuell erstatning, men han poengterer at den i så fall skal representere verdien av kostnadene forbundet med en utbedring.

Entreprenøren har søkt juridisk bistand. Hans advokat gir tilsvaret 8. september 2014. Det anføres at Boligtvistnemnda ikke har kompetanse til å behandle saken. Begrunnelsen er at hjemmelen for nemnda er i bustadoppføringslova (buofl) § 64 tredje ledd, med tilhørende avtale godkjent ved kongelig resolusjon. Advokaten opplyser at han er kjent med at nemnda tidligere har behandlet tvister etter avhendingsloven (avhl), men at det da i realiteten har dreid seg om nye boliger, fullstendig oppført på avtaletidspunktet. Det vises til at det her dreier seg om en bolig som er kjøpt brukt. Det bekreftes at første eier bodde i leiligheten i en relativt kort periode, men det understrekes at den før det var overtatt og at kjøpesummen var betalt. Det var så eieren som kontaktet entreprenøren med spørsmål om å få den til en form for bytte til en endeleilighet som fortsatt var usolgt. Det opplyses at partene kom til enighet, og at første eiers leilighet dermed ble overdratt tilbake til entreprenøren som så solgte den til forbrukeren i angjeldende klagesak, men da som en bolig som andre hadde eid og brukt tidligere. Advokaten anmoder på dette grunnlaget om at saken avvises. Han hevder for øvrig også at det da ikke er grunnlag for å belaste entreprenøren med noen form for behandlingsgebyr.

Når det gjelder forbrukerens reklamasjon hevdes det at entreprenøren hele tiden har uttalt til forbrukeren at han vil se nærmere på saken, men at han da ønsker å ha med seg en servicesnekker for å undersøke forholdene. Det opplyses imidlertid at dette foreløpig ikke har skjedd pga snekkerens høye arbeidsbelastning, og fordi han for øyeblikket er sykemeldt. Advokaten opplyser at entreprenøren tar sikte på at det kan tas kontakt med forbrukeren i oktober for befaring og undersøkelse, og det opplyses at oppretting av eventuelle mangler deretter vil bli foretatt. Det hevdes dessuten at forbrukeren har blitt kontaktet direkte om dette, og at entreprenøren derfor legger til grunn at det ikke er tale om noen tvistesak. Dermed anmodes det om at Boligtvistnemnda bekrefter at saken ikke inngis noen behandling.

Forbrukeren sender 9. september 2014 e-post til entreprenørens advokat og Boligtvistnemnda der han spør advokaten om han kan dokumentere utsagnet om at entreprenøren hele tiden har uttalt at han vil se nærmere på saken. Forbrukeren hevder at påstanden er grunnløs, og viser til sine gjentatte purringer på svar på sin reklamasjon fra 16. desember 2013. Dessuten hevder han at han flere ganger har forsøkt å oppnå telefonkontakt med entreprenøren uten å lykkes. Han gir uttrykk for at han mener entreprenøren har trenert saken, og opplyser at det er grunnen til at han fremmet sak for nemnda.

Entreprenørens advokat svarer 10. september at han baserte sitt overnevnte tilsvaer på de opplysningene han hadde fått fra entreprenøren. Det opplyses at entreprenøren har forstått det slik at forbrukeren har hatt dialog med den naboen som har opplevd gulvknirk, og at det er avtalt at han skal sette i gang utbedringsarbeider der i begynnelsen av oktober. Når entreprenøren er i gang hos naboen vil han så ta kontakt med forbrukeren for en avtale om undersøkelser. Det opplyses at entreprenøren trodde at forbrukeren var innforstått med denne fremdriften, men det beklages dersom kommunikasjonen har vært av en slik art at det så langt ikke har ført til noen løsning mellom partene. En årsak antydes å kunne være sykemelding fra ansatte hos entreprenøren.

Det hevdes at entreprenøren ikke forsøker å unndra seg et eventuelt ansvar og at han vil behandle forholdet som en ordinær reklamasjon. Det opplyses at forbrukeren vil bli kontaktet for å avtale tidspunkt for befaring, og at entreprenøren ikke anser at det foreligger noen tvist på nåværende stadium.

Forbrukeren sender e-post til Boligtvistnemnda 12. september 2014 der han spør om nemnda kan gi en uttalelse vedrørende motpartens påstand om at nemnda ikke har kompetanse til å behandle saken. Han viser til motpartens argumentasjon. Det erkjennes at boligen ble kjøpt som en bruktbolig, samtidig som det beklages at det feilaktig ble krysset av på klageskjemaet at det dreide seg om en «nyoppført bolig». Forbrukeren bestrider at entreprenøren hadde noen grunn til å anta at det forelå noen gjensidig forståelse av at det ville bli foretatt befaring i oktober i forbindelse med arbeid hos naboen. Han opplyser at han fortsatt venter på en direkte henvendelse fra entreprenøren knyttet til reklamasjonen, samt en befaring og planlegging av fremdrift. Dessuten spør han hva avhl sier om frister for utbedring av avvik/reklamasjoner.

Nemndas sekretariatsleder sender e-post til forbrukeren 12. september der han opplyser at det ikke vil bli gitt uttalelser i saken før den kommer opp til realitetsbehandling der alle spørsmål og påstander tas opp i en samlet nemnd.

Forbrukeren gir tilsvaer til nemnda 24. september 2014. Han viser til entreprenørens tilsvaer datert 8. september 2014, og hans utsagn om at Boligtvistnemnda ikke har kompetanse til å

behandle saken. Han peker på avhl § 4-16 om «Krav mot tidlegare seljar og anna avtalepart», og at det der i tredje ledd opplyses:

Ved forbrukarkjøp av nyoppført eigarbustad som ikkje har vore brukt som bustad i meir enn eitt år på avtaletida, gjeld bustadoppføringslova § 37 tilsvarande.

Videre påpeker han at boligen var benyttet som bosted i mindre enn 2 måneder før han kjøpte den, og at buofl § 37 viser til lovens § 30 som gir en frist på 5 år for reklamasjoner. Dermed anføres det at saken på alle punkter er innenfor reklamasjonsfristen og rammene for hva Boligtvistnemnda kan behandle, slik at den derfor ikke må avvises.

Forbrukeren bestrider igjen at det var noen omforent forståelse for at befaring skulle foretas i oktober, med henvisning til sine gjentatte purringer på svar fra entreprenøren. For øvrig påpekes det at både avhl og buofl har en bestemmelse om at retting av feil og mangler skal «skje innan rimeleg tid etter at forbrukaren har gjort mangelen gjeldande». Denne fristen hevdes overskredet.

Entreprenørens advokat gir tilsva 31. oktober 2014. Tidligere standpunkt opprettholdes. Subsidiært anføres det at det ikke foreligger noen mangel, samtidig som det påpekes at det er forbrukeren som har bevisbyrden for sin påstand om at det ikke stemmer. Det opplyses at det ble foretatt en befaring i leiligheten 15. oktober 2014, og at da ikke ble konstatert knirk i noen av gulvene. Som dokumentasjon vedlegges en e-post fra 31. oktober 2014 til entreprenøren og hans advokat fra vedkommende som gjennomførte befaringen. Der bekreftes overstående. Det opplyses samtidig at det ble avtalt med forbrukeren at ny befaring skal gjennomføres i løpet av desember. I den grad knirk oppstår før det, anmodes forbrukeren om å ta kontakt. Dermed anmodes det igjen om at saken avvises, eller subsidiært at entreprenøren frifinnes.

Forbrukeren gir tilsva 10. november 2014. Han bekrefter utfallet av befaringen 15. oktober, men anfører at han i desember 2013 la ut en video på Dropbox som Boligtvistnemnda og entreprenøren har blitt oppfordret til å se på. Denne hevdes å oppfylle hans bevisbyrde for at det foreligger mangel.

Forbrukeren opplyses videre at utbedringsarbeidene i naboileiligheten nå pågår, og at han har invitert entreprenøren til å foreta ny befaring hos han dagen etter, siden det nå har oppstått knirk på flere plasser, de samme som sist vinter. Han opplyser at han etter befaringen i oktober har slått på varmekablene i gangen, og at han derfor antar at knirken kan relateres til fuktinnholdet i etasjeskilleren. Det uttrykkes et ønske om at entreprenøren snarest fremsetter forslag til tidspunkt for oppstart utbedringsarbeider. Inntil det anførte avviket er utbedret anmodes det om at saken ikke avvises for behandling i nemnda.

I e-post til nemnda 17. februar 2015 opplyser forbrukeren at entreprenøren har utført følgende arbeider i leiligheten:

Parkett i stue og kjøkken i plan 1 frem til trappeløp, dvs. ca 80 % av arealet, ble tatt opp. Det ble som mistenkt avdekket at platene var spikret fast i bjelkelag (se bildene under). Hvorvidt de var limt eller ikke vites ikke. For å slippe å demontere kjøkkeninnredning ble parketten saget opp inntil føttene til innredningen. Dette er å anse som et kvalitetstap da denne skjøten vil bli synlig ved et evt. fremtidig bytte av kjøkkeninnredning. Platene ble skrudd fast i bjelkelag før parkett ble lagt på plass igjen.

Overnevnte fotografier vedlegges.

Ny e-post følger senere samme dag, der forbrukeren opplyser at han ønsker at saken for Boligtvistnemnda opprettholdes. Han fremsetter 2 alternative krav over for entreprenøren. Enten at han:

utbedrer mangelen beskrevet tidligere i sin helhet

eller at han:

dekker tap av kvalitet økonomisk etter Boligtvistnemndas skjønn.

Entreprenørens advokat gir tilsvaer 23. februar 2015. Det refereres til innholdet nedenfor i pkt 2.3.1 under «Sakens rettslige sider».

2. Sakens rettslige sider

Forbrukerens avtale med eier nr 2 er basert på bestemmelsene i avhendingsloven (avhl), men forbrukeren påberoper seg rettigheter over for entreprenøren i hht bustadoppføringslova (buofl).

2.1 Innledning

Forbrukeren inngår 4. september 2012 "Kjøpekontrakt" med eier nr 2 av en rekkehusleilighet. Vederlaget avtales i pkt 1 til kr 4 160 000. Leiligheten var opprinnelig ferdigstilt i første kvartal samme år. Partene er enige om at eier nr 1 bodde der i 1½ måned før han flyttet til en annen del av rekkehuset, og at det var utbyggeren som da kjøpte leiligheten tilbake, og hadde denne til den ble solgt til forbrukeren. Det fremgår imidlertid at leiligheten ikke var i bruk i den tiden eier nr 2 hadde den.

Forbrukeren sender e-post til entreprenøren 16. desember 2013 der han reklamerer på knirk i gulvet i gangen under flisene. Han opplyser at forholdet oppstod for ca 14 dager siden, og at han har en mistanke om at årsaken er at gulvsponplatene som er montert over bjelkene i 3. etasje er spikret og ikke skrudd. Dette hevdes avdekket av naboen i hans leilighet, og forbrukeren antar at det er samme utførelse i hans.

Han purrer gjentatte ganger på svar på reklamasjonen uten at entreprenøren svarer. Dermed fremmer han sak for Boligtvistnemnda 1. august 2014 med krav om utbedring av anført mangel som har ført til knirk.

Entreprenøren anfører i tilsvaer fra 8. september 2014 at Boligtvistnemnda må avvise saken fordi den ikke har kompetanse til å behandle den. I tilsvaer fra 31. oktober anføres det subsidiært at det ikke foreligger noen mangel, samtidig som det vises til at det er forbrukeren som har bevisbyrden for at dette eventuelt ikke stemmer.

I e-post til nemnda 17. februar 2015 opplyser forbrukeren at entreprenøren har utbedret knirken i stue og kjøkken i 1. etasje. Etter at det ble avdekket at platene var spikret og ikke skrudd, opplyses platene nå skrudd fast til bjelkelaget før parketten ble remontert, men det påpekes at kun ca 80 % av arealet er tatt opp, og at det fortsatt er usikkert om plateskjøtene er limt. Det opplyses at entreprenøren, i forbindelse med utbedringene, valgte å sage opp parketten inntil beina på kjøkkeninnredningen for å slippe å demontere denne. Dette hevdes å ha medført et «kvalitetstap» siden skjøten anføres å bli synlig ved et eventuelt fremtidig bytte av innredning.

I egen e-post senere samme dag opplyser forbrukeren opplyser at han ønsker at saken for Boligtvistnemnda opprettholdes. Han fremsetter 2 alternative krav over for entreprenøren. Enten at han:

utbedrer mangelen beskrevet tidligere i sin helhet

eller at han:

dekker tap av kvalitet økonomisk etter Boligtvistnemndas skjønn.

2.2 Hvorvidt Boligtvistnemnda har kompetanse til å behandle saken

2.2.1 Partenes anførsler

Entreprenørens advokat hevder at Boligtvistnemnda ikke har kompetanse til å behandle saken fordi hjemmelen for nemnda er i buofl § 64 tredje ledd, med tilhørende avtale godkjent ved kongelig resolusjon. Det vises til at forbrukeren har kjøpt en brukt bolig i hht avhl. Advokaten opplyser at han er kjent med at nemnda tidligere har behandlet tvister etter avhendingsloven (avhl), men at det da i realiteten har dreid seg om nye boliger, fullstendig oppført på avtaletidspunktet. Det bekreftes at første eier bodde i leiligheten i en relativt kort periode, men det understrekes at den før det var overtatt av vedkommende og at kjøpesummen var betalt. Det var så første eier som kontaktet entreprenøren med spørsmål om å få å til en form for bytte til en endeleilighet i rekkehuset som fortsatt var usolgt. Det opplyses at partene kom til enighet, og at første eiers leilighet dermed ble overdratt tilbake til entreprenøren som så solgte den til forbrukeren i angjeldende klagesak, men da som en bolig som andre hadde eid og brukt tidligere. Advokaten anmoder på dette grunnlaget om at saken avvises.

Forbrukeren viser på sin side til avhl § 4-16 om «Krav mot tidlegare seljar og anna avtalepart», og at det der i tredje ledd opplyses:

Ved forbrukarkjøp av nyoppført eigarbustad som ikkje har vore brukt som bustad i meir enn eitt år på avtaletida, gjeld bustadoppføringslova § 37 tilsvarande.

Han påpeker at boligen var benyttet som bosted i mindre enn 2 måneder før han kjøpte den, og at buofl § 37 viser til lovens § 30 som gir en frist på 5 år for reklamasjoner. Dermed anfører han at saken på alle punkter er innenfor reklamasjonsfristen og rammene for hva Boligtvistnemnda kan behandle, slik at den derfor ikke må avvises.

2.2.2 Nemndas synspunkter

I utgangspunktet gjelder saken overdragelse av fast eiendom slik at lov nr 93/1992 om avhending av fast eignedom (avhl) kommer til anvendelse. Det følger imidlertid av avhl § 4-16 at en kjøper kan rette krav som følge av mangler, direkte mot det bakenforliggende ledd, det vil i angjeldende sak si entreprenøren. Dermed vil bustadoppføringslovas regler komme til anvendelse, se nærmere om dette nedenfor.

Grunnlaget for forbrukerens krav mot entreprenøren finner vi, som nevnt innledningsvis, i avhl § 4-16 om krav mot tidligere selger eller annen avtalepart. Bestemmelsen opererer imidlertid med to ulike systemer for denne type krav avhengig av hvor gammel boligen er. Dersom eiendommen ikke har vært brukt som bolig i mer enn ett år på avtaletiden, kan i utgangspunktet kjøper nr 2 påberope seg de gunstige reglene i bustadoppføringslova § 37, jf avhl § 4-16 tredje ledd. I angjeldende tilfelle er forbrukeren formelt sett kjøper nr 3, mens kjøper nr 2 var utbyggeren (entreprenøren). Samme rettighet kan påberopes av forbrukeren som kjøper nr 3, så lenge man er innenfor ett-årsregelen. Nemnda har fått opplyst at boligen opprinnelig ble ferdigstilt og overtatt av første eier i første kvartal 2012, mens forbrukeren

kjøpte den 4. september samme år. Dermed kan forbrukeren påberope seg bestemmelsen i tredje ledd i avhl § 4-16 der det heter at:

Ved forbrukarkjøp av nyoppført eigarbustad som ikkje har vore brukt som bustad i meir enn eitt år på avtaletida, gjeld bustadoppføringslova § 37 tilsvarende.

Det påpekes at overnevnte viser til buofl § 37 om «Krav mot bakre ledd». Boligtvistnemndas hjemmel er fastsatt i buofl § 64. Det er således ikke tvilsomt at nemnda har kompetanse til å behandle saken. Entreprenøren gis dermed ikke medhold i at saken må avvises.

2.3 Alternativt krav om full utbedring eller erstatning

2.3.1 Partenes anførsler

Forbrukerens opprinnelig krav var at entreprenøren skulle utbedre en mangel bestående i at gulvspanplatene var spikret til gulvbjelkene og ikke skudd i hht plateleverandørens monteringsanvisning og en anbefaling gitt i et byggdetaljblad fra SINTEF Byggforsk. Han anfører at det er god praksis i byggenæringen for at platene skrues som anbefalt for å forebygge knirk. I klagen for nemnda krever han at entreprenøren skal utbedre forholdet ved å skru platene i hele boligen. I e-post 17. februar 2015 opplyser han at entreprenøren nå har utbedret knirken, men at kun ca 80 % av gulvarealet i 1. etasje ble tatt opp og skrudd. Han fremsetter dermed 2 alternative krav over for entreprenøren, der det ene går ut på at entreprenøren skal «utbedrer mangelen beskrevet tidligere i sin helhet». I det andre kreves det at han skal «dekke tap av kvalitet økonomisk etter Boligtvistnemndas skjønn». Dette alternativet begrunnes med at entreprenøren, i forbindelse med utførte utbedringer, valgte å sage opp parketten inntil føttene til kjøkkeninnredningen for å slippe å demontere denne. Forbrukeren anfører at dette representerer et «kvalitetstap» da skjøten vil bli synlig ved et eventuelt fremtidig bytte av kjøkkeninnredning.

Entreprenørens advokat anfører i tilsva 23. februar 2015 at i den grad det var en mangel så er denne nå utbedret slik at det nå ikke lenger er knirk i noen gulv. Det påpekes igjen at det er forbrukeren som har bevisbyrden for at det foreligger mangel og at det ikke på noen måte er sannsynliggjort. Det hevdes at det heller ikke utgjør noen mangel at det nå er en parkettskjøt ved beina til kjøkkeninnredningen, ved at det vises til at den utenpåliggende sokkelen til benkeskapene skjuler skjøten. Uansett anføres det at den aktuelle skjøten ikke er mer skjemmende enn en ordinær skjøt og noe en forbruker derfor må finne seg i ved en utbedring som hevdes gjort på en fagmessig god måte. Videre anføres det at det ikke er sannsynliggjort at kjøkkeninnredningen skal flyttes, noe som anses som helt usannsynlig siden huset er relativt nytt. Det hevdes for øvrig at levetiden for parkett uansett ikke er lenger enn levetiden for en kjøkkeninnredning.

Dermed konkluderes det med at entreprenøren har utbedret de mangler som eventuelt var til stede, og at han således ikke plikter å foreta ytterligere utbedringsarbeider.

Når det gjelder forbrukerens alternative krav om erstatning anføres det igjen at det er forbrukeren som har bevisbyrden for at det foreligger tap, og at det ikke er fremlagt noen dokumentasjon som underbygger kravet. Dermed kreves det at entreprenøren også må «frifinnes» for dette.

2.3.2 Nemndas synspunkter

Det legges til grunn at entreprenøren ikke har bestridt at gulvplatene opprinnelig kun var spikret til gulvbjelkene og ikke skrudd. Selv om både plateleverandøren og SINTEF Byggforsk anbefaler at platene skrues for å sikre seg mot knirk, så fremgår det av det nevnte byggdetaljbladet at platene også kan spikres, selv om det er knyttet visse betingelser til dette. Nemnda kommer til at det ikke foreligger tilstrekkelig grunnlag for å hevde at spikring av

gulvsponplater uansett medfører at det foreligger en mangel, jfr buofl § 25, da det viktigste vil være sluttresultatet, og at knirk ikke oppstår pga manglende «fast kontakt» mellom plater og bjelker. Nemnda viser til at forbrukeren har bekreftet at utbedringer er foretatt, og at han ikke har bestridt at det ikke lenger knirker. I den grad det skulle oppstå ytterligere knirk innen rimelig tid har forbrukeren fortsatt sin reklamasjonsrett i behold. Nemnda kommer følgelig til at entreprenøren nå ikke behøver å foreta ytterligere utbedringer.

Når det gjelder kravet om erstatning anses nemnda det som særdeles lite sannsynlig at en ny kjøkkeninnredning vil bli skiftet ut innen den tiden som kan anses som vanlig levertid for parkett. Dessuten foreligger det sannsynlighetsovervekt for at en eventuell ny kjøkkeninnredning vil bli montert på samme sted som den eksisterende, bl.a. på grunn av rør- og el-opplegg, samt opplegg for ventilasjon, og at parkettskjøten således fortsatt vil være skjult. Nemnda vil i tillegg bemerke at det for en parkett ofte vil være en fordel at den ikke er «låst fast» av beina på kjøkkeninnredningen fordi den har et visst behov for å kunne få utvide seg og trekke seg sammen, alt etter luftfuktighet og temperatur. Dersom slike nødvendige bevegelser hindres, kan det føre til knirk. Nemnda kommer følgelig til at forbrukeren ikke gis medhold.

3. Konklusjon

- Forbrukeren gis ikke medhold